

Publicerad 2020-03-30 21:10 av Hon kallar sig poet

"Du borde fridlysas"

Hon ligger på sängen och lyssnar
på nån rolig eller sexig podd.
Streamar “knasiga” serier om
oskulder och fantasy film.
Det är min spontana gissning
av hennes fauna just nu!

Och som den fågelskådare jag är
råkar jag veta vad hon har i kikaren
att hennes önskan av superkraft
är att ha vingar under skorna.

Hon dagdrömmer om chips och cheesecake!
Jag tar en näve ur din godisskål.
Slänger upp benen på soffan
Kikar upp i taket efter stjärnor
Sträcker ut armarna och viskar:

“Du borde vara fridlyst”

"Jag menar, allt det här...borde
få finnas kvar."

Även om jag rör vid dig nu, tar en
näve från ditt lår. Smakar din flora.
Kysser din art, smeker ditt växtrike.
"Allt borde finnas kvar för eftervärlden
av mina känslor." Om du och jag slits isär
under mytomspunna former, jämnas till marken
av en gränskopa eller mutation.

Alla borde få kunna se dig, hålla om dig.
Beundra din vackra natur. Ta känslan hem
till en vas och berätta för sin omgivning
om färgerna...dofterna.
Hur de stannade till, njöt av ögonblicket de
hade i sin hand av att ha sett dig på nära håll och
göra det enda rätta för eftervärlden...

Lämna ditt hjärta vind för våg

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hon kallar sig poet med Poeter.se id #38499 innehar upphovsrätten